

Dur Vefasız

– Mecit Aktürk · 01 Ekim 2013

DUR, VEFASIZ!

Sürç-ü lisan ettim diye çekip gitme kaş çatarak
Vefâlı yâr bildim seni; alay etme "öl" diyerek.
Seven kalbi üzme niye, yüreğime dert katarak
Dur, vicdansız! Kaldır beni! Ezip geçme; "yol" diyerek.

Kırma hemen kalemini; söyle! De ki "şudur suçun"
Gül toplamak bedel olsun, kaf dağından, senin için
Gönlümde taht hazır iken; kırıp dökmek, inat niçin?
Zehir sunma insafsızca; "derde devâ", "bal" diyerek.

Yol yakınken vazgeç derim; sokma nefret, kin araya
Dile destan bir sevdâyı, gel, döndürme maskaraya
Şu âlemde ölüm hariç, çare varken her yaraya
Son kez olsun, affet beni; gül yüzüme, "kal" diyerek.

Dilde hecem kasvet dolu; sitem düştü vâveylâya
Hayallerim vurgun yedi; hüzün aktı son şuâya
Zevk-ü sefân hiç dinmesin; buyur, bekle! Kal salâya
Üfle, dağıt...Aşktan geri, kalan neyse; "kül" diyerek.

Yetmediyse diz çöktüğüm, gözde yaşım, bunca mihnet
İşte kapı! Hiç durma git! Vermem artık sana zahmet
Değil mi ki sabredene büyük nimet her musibet
Kırsan dahi üzmem seni; "Allah'ından bul" diyerek...

Mecit AKTÜRK